

אונקלוס

וְתַנְבִּיא הַזֹּא אָוֶן חֲלָלָם
הַהוּא יָמֵת כִּי דָבָר סָרָה עַל-יְהֻדָּה
אַל-הַיְלָם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם | מְאָרֶץ
מִצְרָיִם וְתִפְדְּךָ מִבֵּית עֲבֹדָות

לקט בהיר

(א) סרת. דרכָהַ כְּמוֹסֵר מִן קְטוּלָסֶס¹ בְּלִי סָוִהָה וְלִמְלָא
בְּלִי (כְּרָם) וְלִי (גְּמָרָה), וְלִי פְּרִיטָה כְּמוֹ
בְּלִי (בְּלִי כְּבָנָה) אֲזַקְנָה גְּמַלְמִידִיס וְגְמַמְמִיטִים, כִּי כְּגָדָל הַמְלָא
בְּלִי וְלִי נְזִיתָיו לְדִצָה כְּנָן דְּמַטְיוֹדָה² בְּלִי (בְּלִי);
וְהַפְּרָדָה מִבְּתָה עֲבָדִים. הַפְּלִיאוֹן לוֹ מְלִיךְ הַלְּמָדָם
בְּלִי טָקָה, נְזִמָּר כְּלָל וְלִמְמָעָן לוֹ וְלִקְנָה³ וְלִי מְפָרָךְ
צִיוֹנוֹת נְכִימָה נְעָטָם כְּנָן גְּלָבוֹתָו (אוֹחַ); (ב') קְשָׁוָה חֻמָּא שְׁבָקִי חֻמָּקָן מִן הָ, הַלְּגָן כְּלָה אַס דְּכָר סָוִהָה וְפִיגְוָה אַסְקָל, דְּכָר
אַסְקָלָה, וְלִי עַלְלָה עַל קְדֻמָּמָה⁴ הָ, כְּבָנָה וְגַעֲמָלָה מִיְּרָבָד⁵ בְּלִי מְלָסָה:

אור התהילים

ג. והגביהה בסכו מה מולס וגוי. וכך נזכר בכתוב:
לומר נזיר ומולם, טהרה של ר' טהרה
הונמר הילג ננייה סיימי הונמר דילג מייג בכתוב
מיימה הילג נלה טהרה טהרה דילג נבנוהה
טהרנוויס וטלהל לטמען גאנזיז'ן ולכטיג (לקמן) י"ח
ט"ז) הילג חטמען מה טהון כהילג זונזיג מלומות
טהון חזק על טראול לטמען דצבי מלומות וט
מקוס למא עלייסס מלומות שוח זונזיג היינז מיג
טלהנוויס זונזיג או חולס, וטס כסא הונמר מולס וגוי
ולג נזיר סיימי הונמר טהון קיינז מיעטה הליג בקטולס
הילג בקטולס ומבה גס ננייה אאות' מומוק לאנזייל נמת
כמו טפיטטי צפזוק טפזוי זט זונזיג דצביו דילג
טלהנוויס דילגו כתימרל גאנזיג על טהר מואס לט
טעח חלמוד זונזיג זונזיג וגוי:
חרתלום בסכו זונזיג זונזיג זונזיג זונזיג זונזיג זונזיג
כלומע סהה לטי טיימר כהונמר בטמגון
געניז זונזיג טהון זונזיג בטמגון זונזיג זונזיג זונזיג
דילג מלצע מבה פלטן כהונזיג זונזיג זונזיג זונזיג
לכחדס זדריסים מופלאיס וכוחזיס ולעל לטימות זוב
בקהץ מלעם זט זאנזיג זאנזיג זאנזיג זאנזיג זאנזיג זאנזיג

אור בחר

ק) ויהי נקירה וזה סבבנה נסבנתה. קא) וכי ה' ידענו שם נכו על מונאו הילג מקיט טה. קב) פ' כי ה' די קולו גוֹמֵר דנְלָה גלומו וגס ה' ישו חומר נפנדת חילן נעלך נחמיין ויליהו וגוי, וחוץ מושם בסוגה המכדר כרך פרפקט, אך ורק ה' ישו ימכה יהו יאלען. קר) מנס נצכל דעומין גונזגון זה אל האכיפ'ר'ליג�ן. לתרמיין. קג) נס' נס' ק' פ' ק' צדועה.

אנקלום

לתקין חיל מונדרלהך אשר צויך יהוה אלחיך ללבת בה ובערתת הרע מקרבה: ס. ה' כי יסיתך אחיך בן אממה או-בנְך או-בתך או אשת ר' לאטנטיעת פון ארחה די פקרד ז' אללה קפאנך בת וו-פֿאַן עברה רבעש מבנייה: אָרִי פֿאלטנער אַחויין בר אַמְּה או ברה או ברפה או אַפְּתֵה קְרֵמָה או פֿאַרְבָּה

לכט בחר

(מכ) פְּרוֹלִיךְ^ט דַּי (סְפִּיְרָה): (ט) בֵּרִי סִירָתֶךָ. לָן
כְּסַחַת הַלְּלָה (לְטוֹרָה) גָּרוּיְאַלְמָנָר טַהֲרָה כִּי יְשִׁיטָה לְסַבְּרָה
כְּסַיּוֹקְרָה^ט צַו (סְפִּרָּה) הַמִּוְנָרָה בְּלָמְדָעָה תְּמִשְׁיחָה
כְּנָחָדָה^ט מְלָכָה אַחֲדָה מְלָכָה מְלָכָה מְלָכָה מְלָכָה^ט: בָּן אַמְּדָךְ מְלָס^ט:

אור החיים

ז. ב' יסיקן רמיך וגוי. י"ג) פליטה זו רמי' כי
כעילו גוזלה גומפיי בכטמתה כביהה להדר
מעניהם) נקבעו מזרק בטוו וקייב, דע כי יט
מסית טכל עס כלוד מישס סיטו נעלם,
וכהו רוס ז"ל (סנווריין ל"ה) צפוק (ברוחם ד'
) לפתח קנטה רוץ', והוא מסית נכלוד נכרען,
טו' זול' ח'איס כה מס'ו'ת' צ'ת'ת'ות' כתער'לך
הס ענבר על מ'וס מהת חולד זו כה בחפן רטפ',
וכו' פור מלהר (לכות פ"ד מ"ב) מ'ויל' גויל'ה
עיזורה, וכיהר'ו צח' הנטו' מהמה נומר יט על' וו'ו
טיער'ה, וכיהר'ו קינ' קיגויל' חד' וו'ס' גס' טום' עלי'ו
כח' רצע' בילדון' לכתמיון', וכן' נויס' וכן' קלט'ה כה'
ויל'ת' למ'וט'ה יגדל' צו' בכטמתה, ולענעם' זה' למ'וט'ה
(בל'ות' ל"ז) מוקס' טבנ'ל' פטוג'ש' שטוד'ש' הי' ויתענ'ס
ז'וק'ס גמ'ויל'ס' ויכלון' געמוד''), ועוד' נט'מ'ויל'ס' הי'

טראל' נ'ה' יו'מה על מלומתו וועל' לדרכיו:
מן' קדר'ן ח'ט'ר נ'ך' ב'. י' (ז' לומ' כי טענס' ח'ו'ב
ומי'ס נצ'ו' ומל'ס קו'ה לע' ט'מו' זכ'ו'ס על'
ויל' א'כו' עוק'ר כל'ו'ת' הק'ו'ר'ה צ'קו'ה ע'נ'ז'ה ז'ר'
ט'ב'ק'ו'ל'ה כה'ג' כל' ח'ו'ר'ס''), כה' נ'מ'ל' צ'ה'ס צ'ה'
על' נ'ח'ה מל' מ'ז'ה כ' צ'ן מ'ול' צ'ן נ'ו'ה' ג'י' יומ'טו,
ויל' ק'ק'ג'ה מ'ס', צ'ן' נ'ה'ג'ו'ה' נ'ל'מ'ה' ג'ו'ה' צ'ה'
ויל' נ'ל', וכ'ג'י' ה'ס ט'ו' ידו'ג' נ'ג'ו'ה' מ'ל' נ'ק'ל' מ'ג'ו'
כל'לו'ו ז'כ' ס'כ'ל'מ'ג'
ובער'ת' פ'ר'ע מ'ק'ר'ע' (ז') ה'ל' ט'ר'מו' נ'ו'מו'
ש'ק'רו'ו' כ'ק'דו'ת' כ' צ' נ'ס' ז' ז'כ'ו' ז' ז'כ'ו'
(צ'ו'ה'ט'ה' מ' כ'') ויל' נ' כ'ה'ל'ס ר'ע', ויל' נ'מ'ל'
כ'ל'ע' פ'יד'ע', ו'ק'לו'ו' נ'ז'ה' צ'י' כ'ט'ש'ע'ו' מ'ט'פ'
כ'לו'ו' נ'ז'ה' מ'ח'נ'ע'ר' כ'ל'ע' ו'ו'ת'ק' כ'מו' ו'ל'ג' ו'ת'ע'נ'ס'
בל'ו'ו' נ'ז'ה' צ'י' ל'ס' כ'ה'ו' מ'ק'ר'ע' (ז'):

עוזר בחייב

קד"ה). ק"נ וכי רק מין גדרין נון נאדרין גדרן מהל נונבו ע"ז, וגס כהר גדרן כי גדרן מלך גדרין. ק"ו ואותו מוננו מן גדרן, פ"ד. ק"ז והוא מומומו יומם כבר מוגע סוף. ק"ח) וולג' גדרן מבנייכם. ק"ט) נמה נפערן כל גדר, כי יקינט יתיר גדרן. ק"י) נמה נפערן מלה גדרן ע"ז ולו לא שוד קדרן. ק"ב) יונ קדרין, וכן כל הרכבתה מוקדרה, חימם נמלה, ומונגת נמלטה, ולג' נמה גדרן ע"ז, ומה נפקדרן מינה טה רצעם מה ע"ז ולו לא שוד קדרן. ק"ג) פ"י יהוד נמה קדרן דמאנטן, ולופס נמאנטן, וככ. ק"ה) פ"ג יהוד נמה קדרן דמאנטן יהוד גדרן ע"ז. ק"יא) צגדיקות גמורית הן לאס כהום גלן דמאנטן, ולופס נמאנטן, וככ.

אונקלום

חיה לך או רעה אשר בנפשך בפתח
לאמר נלכה וגעדרה אלhim אחרים
אשר לא ידע אתה נאבתיה:
מאלדי העמים אשר סכיבתיכם
דקדוקים אלה או גරתקים מטה

לקט בעיר

(ג'א): יד) ו' פ' צי נעל מיקן, פטפומו פול שוכנום
במיקן נעל מה יי'ה מפרק נעל זה טס למפרק, אלה
לען נכחות לאגדות שאגס קדאנקן נן חמוק זטמאנע כמו
קידוד למפע'ן גל' מפקת ממעה וויל' מרפס עילאה טו) יי'
כלל גל' שטפב ביט קראזות וחוץ נעלם מטה גל'ן בנטילו'ו לאס
מיא' לומס נכחות להאן מא' נידאן כו' שטמאנע, גו' או' צמו
טאנן נאלס מני' ומגד' מיט, פטטו כו' צטמאנע הדאנקן
מלכ', גל'ו אפיקין צלכדר, וכן יעך דילטו'ו זונט פטפי'ו וו' הניגר
שחיג'ן נאלס'ג'ן טו) וויל' צאנ' נעל מען זוקה נקמה' יי')
הנדזונר בס מנטטא' וויא, גל'ו ומיא' להטמיא' יי') פ' לון
אלא' מדני' סטטיטים קורי'ו טטע'ו לנצעה, היל'ונת, גל'ו דנאי'
נכחות פול (וון פטוק הקטנו'ן דנאי' מוטה בס וויל' דצרי'
סטטיטים) שטטמרלער וויאר יע' טור קוונז'ו וועמי' סטטי'ל
בוצ'ו נעל גלו'ו יונען (בא''), ואטלו'ו רק מנטפ' עמו לדגר גל' גל'
האנזונר לוי' כוואר אכל פול (ב''): יט) פ' מיא' יי'ה מפרק גל' גל' גל'
בוצ'ו נעל גלו'ו יונען (ב''): יט) פ' מיא' יי'ה מפרק גל' גל' גל'
האנזונר לוי' כוואר אכל פול (ב''): יט)

זור החיים

אזר בHEYR

בצ"ה ס"י ו"ה הילך נון מומראים נון חמוץ עין עליון" על במקות. קירן) כמה מג' גאנז"ס (טמן) פ"ז ומ"מ חילך נון מומראים נון חמוץ עין פנק, וככטוגן חילך נון חמוץ עין פנק. קירן) פ"ז מלה, לנוואר קלרגמי מומרא נדי נקדמי ווילן ווילרמי מומראים גאנז"ס. קירן) ומא

אור החיים

אור בחדיר

נברא. קיוב' נלו אכל' מיט' לעך מלען רע, כלומר לדען. קירג' כליג' כל מלג' המפיקיס הטע מומגייס ופיטוינ' קאנ' קאנ' קירג' אסס צויאוּת נכוונה נלוּוָן. קט' ומא כמונט ציך' כלען, כי סיין תלוג' נלומ' נרמ' נל' מזוח'ה וויל' מהומ' פלען. נכתה.

לוד פלאג ופלגנו מיתוקמא שפיר אפללו לרונן רמנדו בנהאי
דרכו צהובא נארט א-ר'ה'ה עיריה עיריה עיריה עיריה עיריה

אמם כן לילך דברי התמסדות וההשאלה מיל בראה ניר

בנובא משום דארותה חזקה שהיה זוקה ליבם לא נתברך.

בשם פעם, דהה' בעה לא גיעז זונן ההוקה, כי אמרת
שיה ושים בענין שאחota מות אומת, או ר' אודבא כוון דרב
מעדרין ע"ז כה, א' שאמיר דר' מילא' ש' מילא' ש' מילא' ש'
ש' מילא' ש' מילא' ש' מילא' ש' מילא' ש' מילא' ש' מילא' ש'

“הַיְלָדִים הַזֹּקֶנִים וְהַבָּשָׂר וְהַמַּעֲלִיא דָעַ” מ הדוה ליה פלאג ופלגא זלא הווי חזקה מעלה דעא

בנין לטי שיטת התמספורת דהבא-היאן. וולשיט הפטוסקים באלטן, בון.

בתקין ריבמונט רמיינקאמן איפילו סרביזין יש לי ליעיש בדור
העלמא אשר שם תשתתקע אהת מום בשינויים כמו שכתב
הרבאי ז'ול [בבגעה] העורש� און, דן הונא בעטניך עסן
אזור ומונואר לאצלי בתכלית האיריכות בסונגיאן דיסקן
בתוכה דיבמונט רמיינקאמן איפילו סרביזין יש לי ליעיש בדור
הרבאי ז'ול [בבגעה] העורש� און, דן הונא בעטניך עסן

[פ' ב] דוטיפות ב"ה רבי שמעון אמר וכו' וקשה מהו לא דרפק אין המשקע אשנו בשגגה כיון שהמשורט והודgment טהור והאיך לו זה אץ עזרו לנו לגיה כל אם לא שמאמר דרי' ל' [פ' ב]

הַבְּנִי מִצְמָנֵן וּבְנֵי עַר סֻקָּה הַחֲרִיבָה. וְלֹא אֶתְוָה מִשּׁוּם קָ

רשותה לא תקלת בדרכך כי כל ארץ קיימת באכיפה
מצינן לחייבך לרשען גורgle כשלעצמה יתמלאת באכיפת שיטחה
אפר בזבזן שאשתתען עמו גם שעשייך ה' זיין
בצער בזבזן לאשׁתתען עמו גם שעשייך ה' זיין

ר' יוסק באבון העוזר (**ס"י כ"ג**) [**ס"ה**] בכותנה הרותם.

אנו מודים לך ר' מאיר לארון קדשו למדת שמות ר' מאיר וזהו מושגנו.

יעקבם דטינ' ווילשטיין דע' קבנ'ו סטיג עניש בעבאי. 784. וסבירא

עכברינו ב-4 רבעון דמסנות במאן דילטיא יוניש. ועי' בדעתנו לעז'

בגבורות, להרבה מחד הוקה דורות וטבונם רבתן עזבנו רחמי בפי דבורייך צאן, ובמלליהם שאין לנו, וכן סpun ומחרת ממש דודים גורבים אנטנו גומליקים אוף שיעש נספַּת הוקה את אונסן הוקה.

卷之三

אותה מבעל

二

19. *Leucosia* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma*

ר' יוחנן אמר בז שוגג לאריך רמזו לאייר

785. עיר מודרנית נבנתה בימי קדומים, ובמשך ימי ימי קדומים נבנתה עיר מודרנית. עיר מודרנית נבנתה בימי קדומים, ובמשך ימי ימי קדומים נבנתה עיר מודרנית.

卷之三十一

סְמִתָּה
לְאַפְּה
סְכִירָה
לְגַרְגָּרָה
אֲנָא חָ
צְבָדָה
תְּרוּמָה
מְעִשָּׂה
אֲנָא בָּ
בָּאוֹתָה

בג' מלך לוד' י' מינץ
ס' אוזן פוך מ' ג' (ב)

עם אשקלון
זה יישוב
(ג) בתר
האמדי
אדר' וורה
חסידא ל-
-

לפניהם עיר
חסידא ר' חסידא ר' –
חומי ר' יון חוקן בר' דמקל
שוו. יכוננו ע"ש ר' אל' ג' בפלוני
שנאותו ו' א' אה' בפלוני
בדרכו – סגדם מארבינה

אזרוב בשן און כל פ' שודא קאגרא

בשער חזען כ

* גראם דספור כאן איזה חיבור (ו'א').

קיצור פסקי דין ראש ממכת קדושה

האיש מקדש פרק ב

• ४

הדרן עלך עשרה יווחטין ומליקא לה מכבת קידוש

הרון על עשרה יהוטן ומלך לה מכבת קוזישין

היב ששלשותם הילך ראשון

כָּל גַּמְלֵן קִוְּסָרֶן הַכְּנָעָן כְּפָרֶן, וְלֹא מְגַנְּבָה פְּנַתְּחָן כְּפָרֶן. אֲזַבְּנָה מְגַנְּבָה
צָמְעָן יְהֻדָּה וְיַהֲוָה וְהַקְּרָבָה שְׁעָרָה כְּבָבְבָעָה וְלֹא כְּבָבְבָעָה.
עַמְּדָה שְׂמִיחָה כְּבָבְבָעָה כְּבָבְבָעָה שְׁעָרָה שְׁעָרָה עַמְּדָה
בְּשָׁוֹרָה נְמַתְּרָה שְׁעָרָה שְׁעָרָה כְּבָבְבָעָה כְּבָבְבָעָה שְׁעָרָה.

בכראן אנטוֹן מִילְּסָה וְעַמְּלָה כְּתָבָה קָרְבָּה וְעַמְּלָה
בְּמִרְאֵת יְהוָה וְעַמְּלָה כְּתָבָה קָרְבָּה וְעַמְּלָה
אֶתְּנָאָתָה וְעַמְּלָה כְּתָבָה קָרְבָּה וְעַמְּלָה.

הנחות והדושים למכבת קדושן

מזכרנו ומי קה שטחה מרעטיה גל

הגהות וחידושים למסכת קידוש

מאת דבאנן המבורק וט' יוסט חנינה ליפה מיולייש לו אבריך פרעומישלא (בשיטות תפארת יוקי ו-

אבות דרבי נתן פרק ב

כט

אהורה מפינטעה העברית לא
דר אדר את האשה בשוק
ואפליו עם אשתו ואין צ"ל עס
אהורה כפיה טענתה הקבריות. ולא
ונאמר לנו כאן לא תקרב לדר
המביא פיר עברה לא תקרב
לדר ענברן הכלערן לא תקרב לדר
לכער פיך אדר חביבים
ההראק חחטמא קלה שמא
ויליאק למא חמור. ויה רח
לטעה קלה שביאר לטעור.
אדר רהי הוא אודר בעבר
ערמת חיטים טונה בשושנים
בנטך ערימת חיטים זו גנטה
ישאל טונה אונן אלון
שבעים אונט. דר אדר בענבר
ערמת חיטים אלון מזונות קלות
ההראק טונה בשוחטן במנן
ישראאל עישן אוון און
מכבים און לדר העלים
ההראק. הא כיד אדר גדרה
עמו כביה רעה רעה רעה
או אדר משעש כי אדר דאותו
או אדר ייע כב שיאדר לו
כלום הא אוו מטהיר אלון
טמ"ר שפער עטביה אלון
אתה אודר בהלה וכן אתה
אומר בראשית הג אמר לי
(ו'ק'אל) מזונות קלות הרות
שישראאל עושין אונן, הן מביאין אונן למי קעולם
הבא. הא ביצד. אונן נדה עמו בכיתו — רצח מפשש
רצח אינו מפשש. וכי אדר רוזה או אדר יודע בו,
שיאמר לו כלום — קא אינו מתריא אלא מפי שפקד על
הנidea. וכן אפה אומר במלחה, וכן אפה אומר בגדרים —
אלון מזונות קלות הרות. בשושנים, שבונן שישראאל
עושין אונן, הן מביאין אונן למי קעולם הכא.

ציווים

ה ברכות מג: ולנטוחת הנגריא
נראה לעין, שום, ולסתוח
מג: דודעין, שום, ולסתוח
ה הספירים אחר אששה' היזן
ברכות סא. עירובין:
ובמוכר רה ית, עי' חולין
מו: זיך זוכא פ"א. ח עי' פסיקתא רבתו פ"א (כי תשא), סנהדרין לו. שהשייר פ"ז, מהומא כי תשא כ', מדרש חולין ב'.

טענתה הבריות. שחשודין אותו חכל בקיין בקרוביינו. (פ"ז) הדריך מן חכלו. דר
שהוא גנאי. (כ"ז) מהטה הקלה. לתחתיו ולדר אפליו עם קרובים כدلעיל. (כ"ז) ערמת
חיטים זו כ"ז. כהיטים הנתונם באוצר מפני חשבוון כך ישראאל נקרוא סגולה מכל העמים
שהכל נהני מהן. (ע"ז) טונה בשושנים. כי הסנהדרין עושים סיגום גדורות לבני שלא
יכשלו באיסורי תורה ו"ש טונה כלומר כני' היא מסווגת בסנהדרין שהם עושים סיג' וגדר
לשומר התורה. (נסאי'ר'חים)

כח אבות דרבי נתן פרק ב

בןדי. מכאן אמרו: כל המגלה עצמה בימי נתקה, רוח
חכמים נiska החמלה.

ב מעשה באדם אחד שקרה הרפה ושנה הרפה ושם
פלמידי חכמים הרפה, ומית בוחז ימי. וזה מה אשתו
נווטלה תפלו וחזרה בכתמי-כגניות ובכתמי-מקרים,
והיתה אשתו גולת חפלי
מרשותה והימה צעקה
וככה ואמוה להם ובורוי
תאי' בחרותם כי הוא חי' ומי
ואריך מיך בעלי שרא
הרבה ושנה הרפה ושם
היח' הבהיר מפיה מה בתש
בחזונתכם (דרבים ל): "כ' והוא חי' ואיך ימי". בעלין,
שקרה הרפה ושנה הרפה לא קה אדר פלא' פלא' פלא' חכמים הרפה,
מן פניה מה מת בוחז ימי. לא קה אדר שחשיב דבר.
פעם אחת נזדפן לה אליה זכור לטוב, אמר לה: בפי,
מן פניה מה את בוכה וצועקת. אמרה לו: רב, געלי שקרה
הרפה ושנה הרפה ושם חי' רה' אמר
רכ' אמר ל' אל תען באל' אמר
ה' בסכתא בנדרך כל גוון
לי מיט הארשואט מה איז
אמורה ג'רבי חי' שלא גע'ב
אפליו לא גאנצע קפונה של אל' אמר
רכ' אמר ל' אל תען באל' אמר
שאמו האבאו לי' פיר ספק כל
אותן ימים האחרונים מז'ו
אל' גאנל. ממה יי רבי כליה
עבו שעתי' עמו שטוח נגע
בכני' על המפה וטוחנו גע
בכשר אל' לא נחכון נבר
אחר. מא' זבר'ן ומקום
שרונו שך תבוכ בתרה ואל'
אשה בונת טומאה לא
הקרב. הרי והוא אויר איש
איש אל' כל' שאר בשרו לא
הקרבו מכאן אמרו אל' תירא
ארם עם כל' הנשים בפונדק
טפנ' עט-הברחות. לא יספַּ
טפנ' האשה בשוק ואידי' עם
אשטו אין צ'ל עם אשה

בגדת טמאתה לא תקרב".

כ ברי הוא אומר (ס): "איש אל' כל' שאר בשרו לא
תקרב". מכאן אמרו: אל' יתינדר אדם עם הנקדים
בקגניך, אפלגו עם אשתו ועם ביה, מפני דעת הקבריות.

ב נווטלה תפלו. לעוגמת נשף להראות בכתמי-כגניות ובכתמי-מדרשות שיתעורר על מיתנה.
(מהרש"א שבת י"ג) ומשמש ת"ה. להסכימו סחוות המשנה וטਮיה והוא הנקרוא תלמור. (וש"ז)
שם) בשbatchת בנדתק. שואל על העבריה שהוא בכורת דלא מושם hei מית בוחז ימי.
(המהרש"א) בנדתק טומאתה. ועד שתבא בימי לטבילה היא בנדתקה. (רש" ש) דעת
הבריות. ואעפ"כ עם אשתו בפונדק אין לחוש לדעת הבריות. (כ"א. ובגהות מהורייב"ץ נטחף)

ציווים סוף ייטין, ו'כ' סוף
ירושלמי ג' שבת ז' ה' התאריך
מצורע ג' שבת ז' ה' התאריך
פיט' ז' במרות ר' י"ח, ו'ז'
קיושין פ'

ה- לה'ר אלחנן דהינו טעמא משום ק' מותרת(ת) לכתלה להתייחד עמה ס' דכתייב בן אמר. ובאמו אפי' קודם י' וא דאנשי הכנסת הגדולה לא ח' יוצר הרע ט' כראמרין בחילק⁵⁷ במעשה דאמון

ג'ב

רעה מופגות הרא"ש

ספורים דגראטי בעלה בעיר אין חוששין לה, ובהיא רפהח פתחו לר'ה אין בו משות יהוד, מ"מ חרדה מילחאה היא. וברוב ספרים גרשין בתווויו אין חוששין⁵⁷² וכן בפר' ח.⁵⁷³ עליה בעיד אין חוששין. פרשי' להלכוון.

7 → סורס⁵⁶⁹. וקשה זבוסמן משמע דורי, פריך [פא, ב] מתייחד אדם עם אחותו⁵⁷⁴. רלא מגרי מאוי אמר שקיילו דוגא מהותי ביביז⁵⁷⁵, יציר הרע בקרובות מאשנין כנסת הגדולה ואילך נראה לפרש דאין חושנן לאיסור ואילך⁵⁷⁶. ותמה היכי עקרין איסור יהוד וחוד ואפי' לכתחילה⁵⁷⁷. וاع"פ שיש דאוריתאות⁵⁷⁸ מאנשין כנסת הגדולה ואילך⁵⁷⁷.

ק"ש כתוני אם היו בניו ובני ביתו קתנים מותר. פ"י לקרה ק"ש אם יישן עמהם בטלית אחד, ועוד כמו, תינוקת בת ג' שנים ויום אחד, תינוק בן ט' שנים ויום א'. ואיכא אמרי תינוקת בת י"א שנים וחינוך בן י"ב שנים. וזה זהה כדי שיחיו שרים נכונו. פ"ז שאו קרוב לשורים נכונו. וזה גירוסא נכונה.⁶⁰⁶ ר' יוחנן, וכ"ש רב אשי שהי' יותר ילד מעשאה דהגול (קמא) [batchar]⁶⁰⁷ בסוף ימי ל ר' יוחנן, וכ"ש רב אשי שהי' יותר ילד ל רב אשי אמרי בירושלמי⁶⁰⁸ דהוה עלם נgi, פ"ז ילד מארך לארכ' ישראל.

[פב, א] הכל לשם שמייט. אהא סמיכין להחטמש באשה.⁶⁰⁷

כל שעסקו עם הגנים. פרש"י לא ייחי'יך אפי' עם נשים הרבה. ואדרם (אחד) [אחו]⁶⁰⁸ עם שתיים אטורס⁶⁰⁹, עם שלש או ארבעה מוטרין⁶¹⁰, וסבירא לוי, כיון דראיכא טובא אי'⁶¹¹ רדרכא.⁶⁰³

ויתנווקת בת ט' שנים ויתנווק בן י'יב שנים.

⁶⁰⁷ תחרמרי אפי' בהמה, איבא למימר דמחMRIין לעתמן היי⁶⁰², והמחMRIר תבא עלי' רדרכא.⁶⁰³

⁶⁰⁸ מצאננו גובל זה לתניוקות. ונראה כי מעתה מושבשת היא. ובפ' מי שמנתו⁶⁰⁵ גבי

ובעם אמו, הא מודה שמואל באמו, וכ"ה
דמבלתו פריך, דילמא כמו שמודה באמו כך
מוראה בכתו, דעתך חודא חשיב כדרפרישית⁵⁸⁹,
ויל' דשモאל מדרבן מחמיר לאסטור להתייחד
עם קולומ⁵⁹⁰, ולך סיים ואמר ואפי' עם
בכמה, לדור שאינו מוציא שם עروוה מן
הכלל לא כתו ולא אמרו⁵⁹¹.

וכ"ע אם הולכה כשמואל ולא כתנא דמתניתין⁵⁹², ואין להתייר מושום רbesch סופרים הילך אחר המיקל, מושם ריחוך דאורייתא הווא⁵⁹³, כדאיתא ב' אין מעמידין⁵⁹⁴. ושםא⁵⁹⁵ שמואל ורב אטי הילכה כרוב אטי, לפי שנראה דבר אטי ה' גורל ממנה פרפריך לשמואל ממחני' למתיחוד אדם עם בחור האסורה להתייחד עם כל העיריות שבטורחה. ואית נוכי לית לי' לשמואל דרשא דבן אמר דלעליל⁵⁹⁶, וכ"ת דה'ק אסורה להתייחד עם כל העניות שאורה חורה להתייחד עמהן, אבל באמו מורה דשורי ולחמא בהריא, א"כ מאי

卷之三

מיש

עכ"פ לא רק לאמו ובוחו ליכא יצרא כל מעזב
הטבע שברוא הש"ת שווא אך בגנרכים אלא אף אחותו
ואחותו אבוי ואחותו אמו שמה מצד אונשי ה'ג' דנקירינו
לעיניה נמי הוא גם לוביל אונשי אך לנכדים שלכנן
ליקא איטור יהוד גם לגריט מאחר שליכא יצרא לו
לקרכובות מצד אחותו יהוד' משלה. ישראל אף שוו
מוחותה להן לנשואין, ווק לדור בקביעות עטנו היה
אסור כמו בשושאל, ומה שבtab רשי' בסנהדרין ד'
ס"ד ע"א ד"ה אתני בהר תקנעו פורתא דלא יגרי
בקרכובהบำו ובעאותו הוא טיס ואיך למחוק חיבת
באמו ולזרום רוק דלא ליגידי בקררכובה באחותו, וויתר
גוזאה לגרוז באתחותו זהה משמען זקרובות ע"ז
קדושים אין כבלול וזה לא להמתו איכא יותר השד
דילנן איזו דוד החתן לוור זחמי דבשענין ממני
בב"ב דף צ"ה ע"ב ומבייא מספר בן סירה שאיתא
שם קל משבון החון הרה בבית חמוי, ומה שבספקחים
דרכ' קי"ג ע"א אויביל' משלוט אושי ירושלים גויי והיד
באשחר מהנהנה אריאשו נחכ' הרשכ'ם דה'ה לכל
החוותנס אלא שמן הראשון זרייך ליהוד' יהוד', ומה
שמטיק אבל מתרוגה הו בא"ז ובנדנה צויר לוור דה'ה
לאו דודקס ואך שווא דמק' מוכרכה כן אך שלא עמדן
ברא רגוניגו הפלטינז'

ב אף יותר יחוֹד דaab עם בתו שויַך במנגָל יתּוֹת
או יתּוֹת בְּבִתָּו

במי שמדובר יהודים או יהודות שאשכחן שהוא מנצח
גודלה, וכן מה שהורה איגניז שלא זכו לנצח משליהם
בן ובת... מוגדרתם אותם באוטן שלא ירצו כל הרבה
שנים עד שיגודלו טענים אביהם ואםם, ויש שאין
ורצית לבלוט להם כלל אבל זה הוא דבר אסורי דווקא
אפשר שישו קרוביהם לאסורים להם וכ"ש הוא לא יכול
מהה דיברimoto דך לך ע"ז ע"ב דארא"ב לא יש אדים
אשה-במיהו-וז-ויל"ז-וישא-אשה-במיהו-אתות-מטבע-
שם יוזנו ולמי ומיצא אה גושא את אחותו אף
שיודיעים שם אביהם משפט ואשר לא ידע בשבי זה
שם מהב אב אחד לא יטמא על חטא שכח אינשי איכא
בעולם שם וזה ב"ש דיש לאסורי לשבচית מהם שם
האמ שויודען והוא זום אם יוזען שם האב אסורי
להשיכח מהם, אבל אם כונחות הוא גלגולו בשיגולו
לייכא איסור והאבל שלח להגלוון כל מה שיזודען
גם שם אמן וחין היה נמצאתה ואם יוזען שם האב
יש להם גלגולו, אבל ברוב הפעמים אין יוזען
שם האב ושאי יוזען גם את שם דאמ שוכנים
מסוכרים שלא אפשר להאמן להם שהאות מאם תהיינה
שאו יש לנו למיל בחר וובא שאו על נברם וצדץ
לגוירם מספק, עכ"ס בשעתוין כיון וראי צידיך לדון
ברבר הייחודה אף שנקל בו מפני הפתה החזקודה גם
עד בת חי וכו' זה מגדרין אותו כל השנים דמו בז'

ונחותיב שטחן שצורך ליהר בככדו ועין ברמבה"ג
רפז"י מה"ת ובו"ד סימן של"ד סעיף מ"ב, וכשם
שצורך לשאול מבעל הוראה בכל דיני התורה גם
בחוכחה ובקנות ציריך לשאול מבעל הוראה ולא
להורות בעצם.
דיין
משה פינשטיין

פומן מס' 1

בענינו ייחוד דבר עם בתו ואות עם אחותו (ב)

יא אוד שני שם"א
למעני חתני בניו הרא"ג. מטור"ר משנת זוז
טערלדר שילט"א, שלום וברכה לפולם.

א. אם הדוחר ייחוד דבר עם בתו שייר באליה שגוננו
עם בדורות ובונותיהם

באלו שגוננו עם בנייהם ובונותיהם מתחבר שליכא
איסור ייחוד דיון דהה דליך תקופת יציר לאמו
ובתו הוא ענין טבעי, ולא שיקד זה למלה שליניאן לא

אברהם

בכל קרובותם של א"י קידושין כאותם אביך ואחותם
אמו, וסתעם זה והזין ברכבתם שכח באחותו ואחותם
אנו שאין לנו של אדם בוקטו עליון ואינו שם תאהו
ולא הנאה כלל שם בה"ן, וממשמע שאר שואור לבקש
גם לו לנו הוא אישור אחר וכל דהרי כתוב ר' חי"ז
מנוגנה בירור ודבר אסור הוא ומעשה טפשם הוא
וכן הוא ~~בש"~~ אלמא דהוא עניין אחר כדי של אל
יהית רגיל בדברים כללו עם נשי אחריות אבל
הקרובות שע"י קידושין לא נתקפן חלומו בפירוש
הרי חווין שיש אחותה והוא ואדרבה
בפסחים דף קי"ג ע"א דאריב"ל מஸות אגנדי ירושלים
הווי והיר באשותה מחתנת הרاشון וארא"ת מוסות
זרחה וגמאל גאגן לדב"י והוא גם מஸות צורה
הארשבים בע"ב דף צ"ח ע"ב דה"ה כי חמהה דה"ה
 לכל החתנים הורי. חווין דאל אהיה הא דכתלה
יענייה לקרובות דצ"ע קידושין שלמן פשות ובורר
שלחו שבכ"ה היא מקדורותם שע"י קידושין ואסור
לחמה לנטעת כמו לכל עירית דא"א ונדה וכוחתה.
אייראו דחתמה תא"ר טרפון בקדושים דף
פ"א ע"ב הווור כי מפני כלתי לעגין יחוד כדorsch"י
ד"ה אמר ר' טרפון איות רבודות ומדת חסידות איכא
כאן הוא איסוטן גמור מדאוריתא לכל אדם,
וזדריך לומר דהו באופון שליכא אישור יהוד בגנו
בבעה בעיר, אך שלל היה רגול געה גמי החומר,

ואזריריו בבעלה, בעריך דכרכבתה. וכנה שרבוב שם ואורי
שמעואל סופר שלוחו שוה עם בתו ולען הבא מר'
טרפומן שנזהר מיכלחו לאסור גס בortho, א"א לומר כן
דאיל' היה מצא ששמעואל אלילא ומלגוי דמתיחוד
עם בתו ושיאי לחתוייהם גם עם כלחו וזהה שיר
וגם לאטוקן, ופשות שאסורה, והא מוכחה זה דוזא
מדומה הגמ' שם גם לזמןהו שምורות שאסורה יוזע
עם האלמנה עוזר יortho... זאמ' רק. כדיין יהוד-דאסורה
כל הנשים לאוין צוחך אוירב"ל היי זהרי באשתך
מהותה הולאשין, וכלין גדריך לומר דזהו להזיהר שאף
ונשבעלת. עוזר לא יהיה לה יחד עם חתגנה, ואוינו
תלמוד טלגןג על ר"ט היה מיקל בעלה בעריך שלכנן
נכשל בחומרו.

ע"כ קדמאנא פשות שאסורה, אבל יש לדון בכך
וכות' פעד הלשון לר'יט, ואת ראה דברי העור מקודש
ביש' שיש מקום לטעותה שהורי גם העור מקודש רצה
נדמרן אין א"ן שפהב שאין נראה זה האל' הפסוקים
שכלם לא התייר רק במו ומשמע דכלחו אסורה,
שמי שוראו זאת ואות טיעות דהא רואיתו שאסורה
מה מה שפהוסkit לא הוכמיו בפירוש היה ראייה קילשוחה
לחותוך בשבל לו ה' בואה דר'יט. אבל לדניא פשות
שאסורה כהארחתי מהא דר'יט גופא שודימה הגמ'
לטמונה דבדיל, וגם העור מלודש מחילה מכובד

משה פינשטיין

ימן סדר

7 בענייני ייחוד דאב עם בתו זאת עם אחוותו →

למע"כ חתני כבנוי תורה"ג מורה"ר משה

אם יותר יותר דיבר עם בתו שיר ככלות שנותנו
אם בוגרת ובוגרתה

בגאלו שנתנו גירור עם בנייהם ובנותיהם מסתבר שלicia
איסור יוזד דכין וזה לדילא תקופת יציר לאמו
בהתה הוא ענין טבעי, ולא שידך זה מה שולדינה לא

אנשי-כנה"ג ונקרות עיניה ויבאו לידי איסור של

- ןין לאסזר אל הנינים ומן גודל טהור מחריגיות
- שינוי ביחס ופה באו להקל אף להנימן זמן גודל
- סלא כdry, וצרי להויר לאלו שיש להם ביחס רס
- בון אחד ובת אחת שם ירצו לילך למן גודל בסיסעה
- לבקר בא"י וכורמה שיראו שילינו שם עד מהתקופות
- ומיכרים באפונ שלא יתירה יהוד.

ומחבר שעם אחותו סלא שיד החש לעבור על האיסור ממש בנו שהוא או האן חילום ווקטן אין לאסזר יזר וDMAר דהארו איסור יהוד עם אחותו שא"כ בהכרה מה שאסזר לדור בקביעות הוא דואג כיש משח השד אבל כשות זיקם ואך באחד מהן וכן חולה דיליכ החש אין לאסזר.

*

ונכן מה שאמר לך ר' מרדכי שליט"א בשמי¹ שיתור עם אמה ובתות ועם אםת ובת בתה או בת בת שנות שלבcia איסור יהוד עם שתי אחות פשות שאסרו.

חוותך אתהך בליין,

משה פינגשטיין

טבון מה

בעניינים שונים דיזוז

ד' אדר שני תשמ"ג מע"כ יידי הרה"ג מורי' שמחה בנו' המכון שליט"א.
בדבר השאלות המרובות בענייני יהוד אשר נוגעים כולם למפעשה אראה בזורה לבאר בעז"ז ולחשיב לפ"מ שיפורני השיטת ברוחמי.

ג' אהה שצרכיה לסתת לבריך אבל רוחם
בדבר אהה שצרכיה לסתת לבית הרופא ציריך
לבדקה בשתי ערומה גם בכית התסתרים שא"א זה
אלף עם הרופא בלבד כחדר סגורה, ואך קשיש איז אדים
בஹשדר' בחדר אחר הא אין הדריך להכנס שמתה,
ומעשיות בכל ים שאל נשים של ת"ה ייראי ה'
מתיחירות עם הרופא במסדרו גם היא עצמה
בעה הולכת לרופא, הגת התשר שנטש ומן מושם
שהרופה אף אם הוא נגיד רודר במלאתו
לשלק מעגמו תאותו, ואך בשלה מלאכתו שהציד
להעטסכה בה אם הוא בזון שקבע שיבאו אלו החוליות
הרי לא יכול לשחות עמה עוד זמן מנגיא. שמחיכים

ודרך המדינה, ובפקם אם כבר יתר מוגזילות יש לאסזר
והוא כפקם ידיעה דלא נשבע כפקם להקל אף באיסורי
ובבון.

ד' עיין בפרישה אוח ג' שכח עמ"כ הטרו חזק
מן האב שמור להתחיה עם בתו והאם עם בנה דה"ה
עם אחיהם יותרו, אין הכרונה דשותה מכש לאם ובת
אלא דשותה עכ"ס לזה שיש: אם באתהו היתר הקצה
הזה ביחס לפי טעה בדעתו הטרו בקשר פסקי
הרואה דלא מסתבר לו שיפלו עט בביי רה"ש.
זרויין בספר או הפסוק על א"ע בפס"ד אוח כי
שם ס' אמר יושר ודרש"י יכול לנו בביה אחות
ששותה איזה פשות איזה יומי משלשים יום, וכוננות מסוכת
וברי"ז דלא יזר עמה חמץ דפרש דהו ותרומת פסחים
פרק לא נזכר כל ולפרקים אם נפרש דהו לשיטים
ומם באה כהה הרואה הוא עם אחות לשיטים יום
אלא כל השיטים וגם הפירוש הוא שיתה הירוח
שליטים יום מגמר פעם הראושן אבל דיקו קלום,
זאצום לא נאמר כל בלשון והוא שיתהו הירוח
המזכיר למתוך אליו גתני לאי ריה ר' לי' הרי
ז' וזה שם על מון הירוח, ומם את שותה עם מספר
צוף דבש שב לילות מותר ללון ולא לי' לילות ששותה
וחשיבות דירה שאסזר אפייל וירא עראי הוא רק
בכרא בעלהם באלו שום מלקו, אלא תגנו לדינא
סוכבתוי שהוא שיתה ביאתו לביתה באומן והניכר
שהוא רק לבך ולהתארה גומם שלא ישתו יהוד משיעור
ולרגליהן באחו מוקם להתחאות ועם ש' הולך בא
ממקומם חוק לבא ממקום קרוב כדילעל.

ז' אהה שצרכיה לסתת לאביך אבל רוחם
בדבר אהה שצרכיה לסתת לבית הרופא ציריך
לבדקה בשתי ערומה גם בכית התסתרים שא"א זה
אלף עם הרופא בלבד כחדר סגורה, ואך קשיש אדים
בஹשדר' בחדר אחר הא אין הדריך להכנס שמתה,
ומעשיות בכל ים שאל נשים של ת"ה ייראי ה'
מתיחירות עם הרופא במסדרו גם היא עצמה
בעה הולכת לרופא, הגת התשר שנטש ומן מושם
שהרופה אף אם הוא נגיד רודר במלאתו
לשלק מעגמו תאותו, ואך בשלה מלאכתו שהציד
להעטסכה בה אם הוא בזון שקבע שיבאו אלו החוליות
הרי לא יכול לשחות עמה עוד זמן מנגיא. שמחיכים

שלשים וכחוב הרואה ר"פ הראה דילפין מזה לכל
בבוכת הראיה שהוא דוגא כשרואה פעם שנית אחר
שלשים יום, דלא ממש לשון הגם, בברכות דרמי
בר אבא א"ר יצחק מפרש. שיפורש לפרקם בכל מקום
שנמצא הוא לשיטים יום ודו"ח משב על לשון השאלת
שלא אמר כמה הוא פורקים דאו היה משמע שהוא
שאלת ריש"י והרואה הגדלה בין אחות אסורה לינשא
לאחין דוחחו כי אחותה, דלא היה היכר בהנחתת
האב עם חזרוגאות מהנהגו עם בתו, ואם לא היה
בוגר בה ולא היה מתייחד עטת כמו עם בתו היה זה
ニיכר לעלמא דדו"ח דוחק לומד דהו דמתחויא לאלו
שווואין רק שהוא נמצאה שם בבית יאמרו שהיא בת
להאב ואחות להחמי, וכי סברו לנו על משרותה
שכורה במקה טים אצלם שאסורה לינשא לאחין שא"כ
בר אבא השוב שכלל מר' יצחק שהוא לשיטים יום,
א"כ אלו של יעדו לא בדרכו הרוי לא יעדו הילל
שם ממש ואם היה מתייחד עטת שליטים לא הורב לפרקם
לרש"י פרש שליטים יום ועדין לא ידע הרבה איזו
שלא למדנו ואנשכח מומן הא דיבורו, ומ"ל לריש"י
לפרקם שהוא אחות לשיטים יום ולא אחת בשיטים, וגמ'
הא"ל לא שיק לאסקי אבל אין דר תפיד ביחס אלה
שקלב עלי' לנונן ולפוניה ולשיטאות כמו לבתו טמטם
חישו אף האינשי הנולדים והbabits אוח'כ להעיר, אבל
בם הם סבירי שהנחתת בגבם חזרוגאות היהינה
שם בון ממש, ודוחק לומר דאייר באש עבירין לאסורה
חוון, ולכבודה הא פונה, והגמ' דמסיק דאייר תלכה
נאשחון שהוא תשרדתו מהקרו ותרושת לתbatch
ולחוונתת ויגלו לה שנן אצלם שונצאי בביית הדיר
עמון ועם אשונו אין לאסדור אף אם nondom איזה זמן
קער. שלא היהת אשונו ונשאר הוא לבוד עט כתה
ועט. חיזומה שמנדלין וכן להפקיד אם הא נסarra
מן קער עט בון ועם יומם שמנדלין, ואם מטה אשונו
בזעט ש' לא ליזטור של קניין ייזה עט כתה עט היזומה
שמנדלין, זמת שיש שאין' גזוזין אליו סומל'ן מפנ'
הרחק ע"ז שלין' שפנול'ן איזה כבתרל' לא ריצה לשלקלה
להחזרה שט' סבב' איזה או'ר'ה שט' שט' שט' שט'
הוא רק לומן מועט, ושמיעין מיניה דבאותן או'ר'ה יכל'
בגט'ן ש' לא ליזטור של קניין ייזה עט כתה עט היזומה
אבל דאי אין סלמך ע"ז זדריכין ליזטור של לא להתייחד
אם אל'ו שמנדלין. כסמת או'ר'ה.

ג' מלה, צחאב, דורה עט, אהנוו

ביהילר יהוד דאת עט אהנוו דלישון הגם' א"ר
יוזה א"ר אפי מתייחד אדים עט אהנוו ודר. עט אמו
ועט בו וופרשי' מתייחד עט אהנוו לפרקם כארוח ורואין
דו' תמיד ביחס צלה בכית, וכמה הוא לפרקם לא
שחוא זמן ר' יוזה מהרגילות' לאו'ר, וכמונן שאיכא
מסתבר כל לומר דהו אחות לשיטים יום, כהא. ורואה
את זים הנגדל ש' א"ר יהודה דוברך בירע שעשה את
היט הנגדל בזון שווואו לפוקס ואיטה בברכות דף
ב"ט ע"ב שאמר רמי בר אבא א"ר יצחק דהו עד

๐๖๒. ๐๖๓. ๐๖๔. ๐๖๕. ๐๖๖. ๐๖๗. ๐๖๘. ๐๖๙. ๐๖๑. ๐๖๒.

ฉบับที่

๔๕๖๔ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๔

วิธีดํารง

ฉบับที่ ๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

๔

<p style="text

דברי סותרים

הנתקן

1